

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Na ces. dvoru so imeli v torek 11. januarja veliko praznovanje, poviševanje nadvojvoda Evgena. Le-ta je namreč pristopil v red nemških vitezov. Navzoča sta bila že tudi cesarjevič in cesarjevičinja. — Drž. zbor snide se letos še le dne 26. januarja. Dotlej morajo torej vsi dež. zbori svoje delo skončati. Nekateri so to že storili, drugi pa, tako tudi naš štajarski, bodo se ali na koncu tega ali v začetku prihodnjega tedna sklenili. — V štajarskem dež. zboru si je „občesposlovani“ poslanec za Maribor, dr. Ausserer, priliko zvil iz trte ter je spravil v svoj govor „ceno sol“. V tem se je mož vsedel na sodnji stol celo čez drž. poslanca. Baron Goedel-Lannoy pa mu je že v tem luč prižgal in g. Vošnjak mu je povedal, kar mu gre. Mož tava pri belem dnevu v temi. — Kakor se čuje, pokliče svitli cesar barona Pina, drž. poslanca za slov. kmete v Velikovskem okraju, v gosposko zbornico, njegovo poslanstvo postane torej prosto. Ni dvoma, da voli ta okraj zopet dobro, to je slovenski. Mesto škofa za krško škofijstvo še je zmerom prazno ter še išče ministerstvo moža, s katerim ustreže Nemcem pa tudi Slovencem. To je seveda težko delo. Koroški Slovenci težko čakajo na to, da jim drž. zbor reši prošnje za slov. šole. Za ljudske šole plača dežela letos 368.500 gold. in slov. ljudstvo se lahko vpraša, čemu so ti stroški, saj nima od sedanjih popolnem nemških šol ničesar. Va-nje hodijo slov. otroci prav za nič hlače in jankic trgat. — V Kranjskem dež. zboru razpravlja se načrt postave, vsled katere se imajo obč. trtnice narediti za ameriško trsje. Brez dvoma jo tudi sklene dež. zbor. — V Gorici se pričakajo v dež. zboru zavoljo tamošnje bolenišnice, od ene strani se trdi, da v njej ni vse v redu, od druge pa na robe. Zadnje jeseni videlo se je v resnici, da je po nekaterih oddelkih premalo prostora. — Po nekaterih vaséh pri Gorici so se prikazale osepnice. — V Trstu so zajeli ponarejalca desetic in dvajsetic, nek Gregorutti z ženo in z dvema otrokoma je bil jih kar na debelo jel izdelovati. — Burgstaller se huduje v mestnem odboru nad tržaškim škofom, zakaj da jemlje iz večine slov. dijakov v malo semenišče. Mož pač ne zna, da je škofu vsak dijak ljub, bodi že nemške, italijanske ali slovenske krvi, če ima eno — dobro voljo in dovolj zmožnosti za duh. stan. — Hrvatski dež. zbor je svoje delo dokončal in so proračun za to leto svitli cesar mu že potrdili. — Madjarski vladi ni po volji, da se ji naš minister za finance, pl. Dunajevski, neče udati gledé carine na petrolje. Dotične razprave so se razbile.

Vnanje države. Bolgarska deputacija hodi okoli po svetu blizu, kakor „večni Jud“, po-

vsod ji reko: Spravite se z Rusi! Deputacija pa bi rada, naj bi ji vlade do tega pomogle, ali teh noče nobena biti drugim za klesče. Brž bode torej resnica, da tava deputacija zastonj po svetu. Dobro bi vsekako bilo, ko bi se vlade ne držale tako zapete, saj to vendar-le ne kaže, da se izroči Bolgarsko ljudstvo na milost in nemilost volji Rusov. — Miru je vsem vladam treba, vsaka se tudi izjavlja enako, toda na tihem se pripravlja vsaka na vojsko. — V prvi vrsti dela to Rusija, vendar bode težko vse resnica, kar se piše o njenem oboroževanju, doma, v Evropi pa tudi v Aziji je bojda veliko vojakov nakopičenih po mestih in celo po vaséh. — V nemškem drž. zboru nima železni kancelar sreče s svojim predlogom, da se poviša število vojaštva za 41.000. Odsek poslancev, ki ima predlog v rokah, ga je sedaj že v druge zavrzel. Ako ima Bismark upanja, da prodero z njim v zboru samem, potem je za-nj še dobro, sicer pa mora drž. zbor razpustiti, če mu je v resnici toliko na povišanju vojaštva. Večina poslancev meni, da teh stroškov ni treba. — Göschel je prevzel finančno ministerstvo namesto Curchilla, ali ker je pri zadnjih volitvah propadel mora si sedaj neke dobiti poslanstvo. Pri Angležih mora namreč vsak minister biti tudi drž. poslanec. No če je ondi, kakor pri nas, potlej ne bode možu ravno treba dolgo prositi za poslanstvo, bode pač kater poslanec njemu na ljubo odstopil. — Francoska republika se bliža koncu. Da-si jo drži zveza Ferryja in Freycineta še nekoliko po koncu, ne more se več dolgo držati, kajti preveč je v njej strank in njih vsaka hoče na vrh, da še ona molze drž. kravo. Za bogate službe gre jim sedaj vse bolj, kakor pa za ideje republike. — V Toledu na Španjskem se je stari „alcazar“ užgal, ogenj je vse poslopje uničil, pa tudi več ljudi je zgorelo. — Sv. Oče so se v posebnem pismu do katoliških vlad pritožili zoper rovanje, kakor se godéva v oči italijanske vlade po ital. mestih zoper njih, ne da se gane vlada zoper tisto. — Na Kreti. otoku, ki je pod oblastjo Turčije, se je bati vsako trenutje, da se vzdigne ljudstvo zoper Turke. Pravi se, da je grška vlada vmes ter da se ima Kreta združiti z Grško kraljevino. — V Egiptu imajo, ako je resnica, imenitnega gosta — Aleksandra kneza Bolgarskega. Tje se je bojda na višjo željo podal ter bi imel ondi več mesecev ostati.

Za poduk in kratek čas.

Jaka Pinj.

(Narodna povestica.)

(Konec.)

„Čuješ, k tvoji materi greva v mesto.“

„Ali res! k moji materi, ali je res, kar pravijo, da je imenitna gospá?“

„Res, res, pet služabnikov jo v kočijo nosi in pet iz nje. Kaj pa še le tvoj oče!“

„Moj oče! — kaj mar niste vi?“

„Ne nikoli.“

„Še ja, da ne, kako pa da ne?“

„Ker včasih je človek čuden.“

„Zakaj je čuden?“

„Ti ne veš, kako je, če v prsih srce vzplameni; a more biti tako.“

„Tedadaj je bilo, ko sem bil trideset let star. Zagledal sem se bil v tisto Barijevo Nežiko, ki je živela na Bregu pri materi. In kako sem jo ljubil!“

Nežika pa je za to le malo vedela. Ali komaj pol leta nosil sem to bolezen v srci, pa pride k meni z malim detetom. Milo me je prosila, da bi vzel dete, in jaz nisem mogel imeti kamena v srcu, ker sem jo ljubil.

Potem je nenadoma izginila; jaz je nisem videl nikoli več, sosedi pa so pripovedovali, da je z mladim lajtnantom zbežala.

„In to dete bil si ti Štefan!“

„Jej“, čudil se je sedaj ta.

Med tem se je oglasil mali zvon iz far-nega zvonika, in njegov milotožni odmev donel je tudi do tovarišev, ki sta leležala v senci starega oreha. Oba sta vstala ter pogledala jeden drug drugega, kaj neki to pomeni?

Gori proti njima korakal je majhen človek tolstega života, mahal je z rokami, gugal se z životom, vmes sopel je hripavo in potihoma mrmral. Ko je prišel do oreha, udahnil se je, z rokavom si brisal potno čelo, in še odgovoril ni precej, ko je Pinj menil: „Kdo pa umira, Goba, da zvoní cinkanje?“

„Tista Barijeva Nežika, tista tvoja, tista. Sinoči prišla je do mene raztrgana, kakor beračica. Ni je več moči poznati, grša je kakor najzadnja baba v naši fari. Nekdaj pa je bila najzališe dekle v vasi. Davi prišlo jej je hudo, poslali smo jej po gospoda. Ne govori in ne toži ničesa, samo le tebe še želi videti, predno umrje. Ali boš šel?“

Pinj mignil je dvomljivo z ramami, in molčal. Potem natlačil si je malomarno pipo, in počasi korakal proti koči, pogledat, ali je že Lena pripravila južino.

Janez Iskračev.

Smešnica 2. Hlapec si je bil umil noge. Ko se torej drugo jutro obuje, gredó mu noge skorej same v črevlje. Čudeč se reče tovarišu: „Šmencej, skorej te imam na sumu, da si mi črevlje zamenjal, kajti v svoje ne morem nikoli spraviti nog, v te-le pa gredó same“. — „Ne jaz“, odvrne mu ta, „ti si spremenil si, pa ne črevljev, ampak noge, saj si si jih včeraj umil.“

Razne stvari.

(Občni zbor.) Podružnica sv. Cirila in Metoda v Vuhredu obhaja v nedeljo dne 16. t. m. svoj občni zbor z govorom in tombolo ob 2½ popoldne v Neuwirtovi hiši. K udeležbi vabi uljudno Odbor.

(Okr. volitve.) Zadnji petek so bile v skupini velicih posestnikov volitve v okr. zastop v Št. Lenartu v Slov. gor. Izvoljeni so vsi narodni in konservativni možje, brez dvoma volijo tudi kmetje v istem smislu in bode torej ta okraj zopet v rokah Slovencev. Bog daj!

(Zahvala.) Kakor dar za sv. leto so poslale med drugimi „kat. podpornemu društvu“ v Celju tele čč. župnije: Solčava 90 gld., Sv. Jedert nad Laškim 14 gl. 50 kr. in Ruše 16 gl. Kliče jim torej: Bog plati stotokrat!

Odbor.

(Čitalnica.) Narodna čitalnica v Celju priredi svojim udom v predpustu tri veselice. Pri vseh bode svirala Šmarijska godba, katero vodi g. Št. Kovač.

(Imenovanje.) Iz Celja gre c. kr. okr. komisar, g. Fr. Kolenc v Celovec za vladnega tajnika.

(Vino.) Na Francoskem so lani imeli za vino slabo letino. V celem so nabrali samo 25 milijonov hektolitrov vina, torej za 3½ milijona manj, kakor prejšnje leto, za 11½ milijona pa še manj, kakor je bila poprek doslej navada.

(Zločinstvo.) Česar doslej ni bilo, tega so pri sv. Tomažu za Vel. nedeljo čakali. Dne 19. grudna je šel v času pozne sv. meše J. Pl., tamošnji posestnik, proti domu a v tem ga je došel nepoznan človek. Udaril ga je po glavi ter ga tako vrgel na tla in v tem mu je vzel možnjo, v kateri je bilo kacic 12 gold. Na to je zbežal v šumo in niso mu še prišli na sled.

(Redka prikazen.) Župnija v Pamečah ima že nad 60 let župnike, ki so iz Celja — iz mestne župnije doma. L. 1853 je tam umrl g. Jože Virt, za njim je bil pa sedanji čast. korar in dekan pri M. Magdaleni v Mariboru, vlč. g. T. Rožanc do leta 1871. Od onih mal pa vlč. g. Janez Šribar, sedaj dekan v Škalah. Na njega mesto bil bi sicer č. g. Jos. Tombah, župnik v Št. Vidu, tje prišel, toda ter je doma v Št. Jurju pri Celju, že neki ni sodil, ker se je župniji odpovedal, zato pa je sedaj šel tje za župnika g. A. Ostrožnik, doma iz Celjske župnije.

(Šulverein.) Kaki ljudje so udje tega društva, razvidi se lahko iz tega, kako da naberajo denar za to društvo. Ker jim sedaj že zmanjkuje drugih pripomoči, jele so njih ženske še same sebe prodajati, ali kaj je to druga, ako vzeme ženska za poljub 6 gold. 82 kr. ter jih prepusti šulvereinu! In to društvo pravi, da dela za „šolo“.